

A Father's Leadership
- Derek Prince

DI SẢN LỜI DẠY CỦA DEREK PRINCE

SỰ LÃNH ĐẠO CỦA NGƯỜI CHA

Người Cha Lựa Chọn Đường Lối Cho Gia Đình Mình

Trong vai trò làm cha, Đức Chúa Trời đã hợp nhất những đặc ân lớn lao nhất với những trách nhiệm lớn lao nhất của sự lãnh đạo. Chủ đề này trải dài xuyên suốt trong Kinh Thánh từ những trang đầu tiên cho đến những trang cuối cùng. Trong thời kì sự hung ác đầy tràn, ngay trước cơn nước lụt, có một người đã được ơn trước mặt Chúa – đó là Nô-ê. Đức Chúa Trời phán với Nô-ê rằng: “Con và cả gia đình con hãy vào tàu, vì trong thế hệ này Ta thấy con là người công chính duy nhất trước mặt Ta.” (Sáng thế ký 7:1). Chính sự công bình của Nô-ê đã bao trùm lên cả gia đình của ông. Bởi vì Nô-ê đã có được vị trí công bình bình trước mặt Đức Chúa Trời trong vai trò người đứng đầu trong gia đình, ông đã có được đặc ân đưa cả gia đình mình vào tàu.

Hãy Nắm Quyền Lãnh Đạo Trong Gia Đình

Sau cơn nước lụt, Đức Chúa Trời bắt đầu tìm kiếm một người có thể trở thành người đứng đầu một quốc gia đặc biệt, được định để đem đến những phước hạnh độc nhất cho toàn thể nhân loại. Cuối cùng thì Đức Chúa Trời cũng đã tìm thấy người mà Ngài đang tìm kiếm trong người của Áp-ra-ham. Sáng thế ký 18:19 cho thấy yếu tố đặc biệt trong tính cách của Áp-ra-ham đã khiến Đức Chúa Trời chọn ông trong số tất cả những người khác trong thời của ông:

“Ta đã chọn người để truyền dạy con cái và dòng dõi người sau này gìn giữ đường lối của Đức Giê-hô-va bằng cách làm điều công chính và ngay thẳng, để Đức Giê-hô-va thực hiện điều Ngài đã hứa với Áp-ra-ham.”

Đức Chúa Trời đã chọn Áp-ra-ham vì một lý do chính: Ngài biết Ngài có thể tin cậy vào ông để huấn luyện và kỷ luật con cái và gia đình của ông trên con đường của Chúa. Đức Chúa Trời rất quan trọng việc phải gắn liền với khía cạnh này của tính cách của một người!

Đức Chúa Trời mong đợi Áp-ra-ham “truyền dạy” con cái và gia đình của ông. Từ “truyền dạy” nghe có vẻ phi dân chủ đối với một người ở phương Tây. Nhưng đó là từ ngữ then chốt trong câu này. Có những lúc một người đàn ông có cả quyền và nghĩa vụ phải truyền dạy. Khi người đó đứng ra làm người đại diện của Đức Chúa Trời và nắm quyền trong gia đình, người này không được yếu đuối và thỏa hiệp. Người đó phải nói thẳng với vợ và con mình: “Anh (bố) yêu cầu em (con) làm như vậy như vậy.”

Một số người có thể hỏi: “Vợ và con tôi sẽ nói gì? Họ không quen nghe tôi nói như thế!”

Tôi có thể cho bạn biết họ sẽ phản ứng như thế nào? Có thể mất vài phút để bình tĩnh lại sau cú sốc, nhưng sau đó họ sẽ nói: “Cuối cùng thì chúng ta cũng đã có một người đàn ông thực thụ trong gia đình!” Cả vợ và con cái đều biết trong lòng họ ai nên là người lãnh đạo, và họ sẽ đáp ứng lại với một người cha đứng vào đúng vị trí của mình. Nhiều người phụ nữ đã trở thành người lãnh đạo trong gia đình vì chồng của họ đã không làm được; và họ sẽ rất vui khi cần phải nhường lại vị trí đó nếu chồng họ có thể tiếp quản được.

Thất Bại Của Lót

Chúng ta đã thấy rằng chính tính cách và cách hành xử của Áp-ra-ham trong nhà ông đã khen ngợi ông với Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, cháu trai của Áp-ra-ham, Lót, lại là một sự tương phản đáng buồn. Lót đã có một khởi đầu cùng với Áp-ra-ham. Ông đã thấy được ơn phước của Đức Chúa Trời và đã nghe thấy những lời hứa của Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, ông đã có một quyết định nguy hại và ngu ngốc.

Ông đã chọn để dẫn gia đình mình đến thành phố Sô-đôm suy đồi (Sáng thế ký 13:10-13).

Bài học về Lót đụng chạm đến tôi cách rất sâu sắc mỗi khi tôi suy ngẫm nó. Ông đã dẫn gia đình mình vào Sô-đôm, nhưng ông đã không thể nào dẫn họ ra lại được!

Khi sự phán xét của Đức Chúa Trời đổ xuống thành phố, Lót đã mất cả gia đình, ngoại trừ hai đứa con gái (Sáng thế ký 19:15-26).

Hỡi những người làm cha, hãy để tôi nói điều này một cách rõ ràng: Nếu bạn biết con đường của Chúa, thì xin đừng đi theo cùng một con đường ngu xuẩn như Lót. Bạn có thể dẫn dắt gia đình bạn vào Sô-đôm - vào trong thế gian với những thú vui tội lỗi và đầy cám dỗ của nó. Bạn có thể làm cho thế gian trở thành trung tâm trong cuộc sống trong nhà bạn. Rồi đến một ngày kia, bạn sẽ chán ghét thế gian và quay trở lại con đường của Đức Chúa Trời. Nhưng hãy nhớ điều này: Gia đình của bạn có thể sẽ không sẵn lòng đi theo bạn nữa đâu. Bạn dẫn họ vào Sô-đôm được nhưng sẽ không thể nào dẫn họ ra khỏi đó được!

Lựa Chọn Của Giô-suê

Chúng ta hãy nhìn vào một người lãnh đạo khác của dân Chúa – Giô-suê. Vào cuối đời, sau khi đã đưa dân Y-sơ-ra-ên vào miền Đất Hứa, Giô-suê đã thách thức họ với một quyết định:

“Nếu anh em chẳng thích phụng sự Đức Giê-hô-va thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phụng sự, hoặc các thần mà tổ phụ anh em đã phụng sự bên kia sông, hoặc các thần của dân A-mô-rít trong xứ mà anh em ở. Nhưng tôi và gia đình tôi sẽ phụng sự Đức Giê-hô-va.” (Giô-suê 24:15).

Trong nhiều năm, tôi đã lấy làm ngạc nhiên trước những lời này của Giô-suê. Rõ ràng, ông có thể đưa ra quyết định của riêng ông để phục vụ Chúa. Nhưng làm thế nào ông có thể chắc chắn rằng gia đình mình sẽ phục vụ Chúa? Rồi một ngày tôi hiểu được cơ sở cho sự đảm bảo của Giô-suê. Ông đã đứng vào vị trí Đức Chúa Trời ban cho ông làm thầy tế lễ, tiên tri và vua trong gia đình của ông. Vì thế, ông biết rằng ông có thể tin cậy vào sự thành tín của Đức Chúa Trời để tôn vinh ông ở vị trí đó – bằng cách đáp lời cầu thay của thầy tế lễ cho gia đình ông, bằng cách xác chứng lời tiên tri ông tuyên bố thay cho họ, và bằng cách giữ vững uy quyền của ông đối với họ. Sự bảo đảm của Giô-suê không dựa trên những gì ông đang có, nhưng dựa trên sự thành tín của Đức Chúa Trời đối với chức vụ làm cha mà anh ta nắm giữ.

Đức Tin Của Một Người Cha

Chúng ta hãy chuyển sang một trong những phần kinh thánh được trích dẫn nhiều nhất trong Tân Ước – Công-vụ 16:30-31. Viên quản ngục người Phi-líp, với niềm xác tín sâu sắc, đã hỏi Phao-lô và Si-la rằng: “Thưa các ngài, tôi phải làm gì để được cứu?” Câu trả lời của họ là: “Hãy tin Chúa là Đức Chúa Jêsus thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu.”

Một ngày nọ khi tôi đang trích dẫn lời hứa này cho một người phụ nữ quan tâm đến sự cứu rỗi của gia đình mình, Đức Thánh Linh đã nhẹ nhàng nhưng cũng có phần cương quyết phán bảo với tâm linh của tôi rằng: “Con đang áp dụng lời hứa này không đúng chỗ rồi. Lời hứa này không được nói với một người phụ nữ, đó là với một người đàn ông. Là một người chồng và người cha, viên quản ngục người Phi-líp có quyền được Đức Chúa Trời ban cho trong việc cứu rỗi cả gia đình mình.” Đức Chúa Trời đã ban cho mỗi người cha, vì vị trí của họ, cả quyền và trách nhiệm trong việc thực thi đức tin cho sự cứu rỗi của gia đình mình.

Có phải như vậy có nghĩa là các thành viên khác trong gia đình chỉ có thể được cứu sống dựa trên đức tin của người cha mà không cần phải thực thi đức tin cá nhân cho chính mình không? Không, điều này không có nghĩa như vậy. Ý nghĩa của điều này là qua đức tin và chức vụ của người cha trong chức vụ do Đức Chúa Trời ban cho, mỗi thành viên trong gia đình sẽ tin cậy Đấng Christ và nhờ đó được cứu.

Điều này không có nghĩa là một gia đình không thể được cứu nhờ đức tin của một người mẹ tin hay của một thành viên khác. Ra-háp, một kĩ nữ ở Giê-ri-cô, đã cho chúng ta thấy một hình ảnh rất đẹp về một người phụ nữ có đức tin và sự can đảm đã mang lại sự cứu rỗi cho cả gia đình. Giữa sự phá hủy thành mà bà đang sống, thì “hai thanh niên đã đi do thám xứ bước vào nhà, đem Ra-háp, cha mẹ, anh em cô, và mọi vật gì thuộc về cô ra khỏi nhà. Họ đem cả gia quyến cô ra và để ở bên ngoài trại quân Y-sơ-ra-ên.” (Giô-suê 6:23). Tất cả đều là kết quả từ đức tin của Ra-háp.

Tuy nhiên, người cha có một mối quan hệ khác biệt với gia đình của mình so với những người khác. Nếu ông đứng vào vị trí mà Đức Chúa Trời đã ban cho là người đứng đầu của gia đình, thì đi kèm với đó là quyền hạn được Chúa ban cho để công bố sự cứu rỗi cho gia đình. Quyền hạn này không chỉ đơn thuần dựa trên đức tin cá nhân của cha, mà còn dựa trên vai trò làm cha mà ông nắm giữ. Nghĩa vụ của Đức

Chúa Trời là dành cho chức vụ mà một người nắm giữ, chứ không phải dành cho bản thân người đó.

Hậu Quả Của Những Người Cha Chênh Mảng

Lời của Đức Chúa Trời đưa ra nhiều sự cảnh báo về những kết quả tệ hại sẽ xảy ra đến khi cha mẹ - và đặc biệt là những người cha - không thực hiện được những trách nhiệm mà Đức Chúa Trời ban cho họ trong gia đình. Trong Phục truyền 28:15-68, chúng ta thấy có một danh sách dài những lời rủa sả mà Đức Chúa Trời đã cảnh báo Y-sơ-ra-ên sẽ xảy ra nếu họ không tuân theo luật pháp của Ngài. Trong một lần đọc qua danh sách này, tôi đã rất ấn tượng với câu 41: *“Anh em sẽ sinh con trai con gái nhưng anh em sẽ không thể vui hưởng chúng vì chúng sẽ bị bắt làm nô lệ.”* (KJV). (Điều này được nói đến chủ yếu với người cha, vì từ “sinh” (beget) mô tả phần của người cha trong việc sinh con.)

Có một ý nghĩ khá đơn giản đã đến với tôi rằng con cái được Đức Chúa Trời ban cho chúng ta để chúng ta có thể “vui hưởng” chúng. Chúng được dự định là nguồn vui vẻ luôn hiện diện cho chúng ta trong vai trò là cha mẹ của chúng. Tuy nhiên, có bao nhiêu cha mẹ ngày nay đang thực sự vui hưởng con cái của họ? Tôi nhớ một lần kia khi nghe một nhà truyền giáo thuộc hội thánh Báp-tít có một gia đình lớn cầu nguyện như thế này: “Lạy Chúa, xin giúp chúng con nhớ rằng con cái chúng con là phước lành, không phải là gánh nặng!” Bằng cách nào đó, tôi hình thành một ấn tượng rằng người này không mong đợi câu trả lời tích cực cho lời cầu nguyện của mình.

Là cha mẹ, chúng ta có thể chắc chắn về một điều: Con cái của chúng ta sẽ nhận ra thái độ đúng đắn của chúng đối với chúng - dù chúng ta cảm thấy đó là gánh nặng hay phước lành. Và chúng sẽ phản ứng theo như vậy.

Nếu chúng ta không kỷ luật và liên hệ đến con cái của chúng ta theo một cách chúng tỏ chúng ta thích thú với chúng, điều gì sẽ thay vào đó? Phục truyền 28:41 nói với chúng ta một cách rõ ràng rằng – “chúng sẽ bị bắt làm nô lệ”. Điều này có xảy ra cho hàng triệu trẻ em trong nền văn minh phương Tây của chúng ta không? Chúng đã “bị bắt làm nô lệ” cho ma túy, tình dục vô luân, sự huyền bí và vô số những cạm bẫy khác của Sa-tan. Những đứa trẻ đó đang bị bắt làm nô lệ giống như chúng đã bị bắt làm nô lệ bởi một quyền lực ngoại bang nào đó. Trách nhiệm nằm

ở cửa của những người cha không liên hệ gì đến con cái của họ và dạy chúng luật pháp của Đức Chúa Trời.

Truyền Dạy Luật Pháp Của Đức Chúa Trời

Ma-la-chi 2:7 cho thấy thầy tế lễ là người giám hộ và người giảng giải luật pháp của Đức Chúa Trời: “Vì môi miệng của thầy tế lễ phải giữ tri thức, người ta tìm luật pháp trong miệng người.” (“tri thức” được đề cập ở đây là tri thức về Luật pháp của Đức Chúa Trời.) Là thầy tế lễ trong gia đình, mỗi người cha đều có trách nhiệm này – gìn giữ và giảng giải luật pháp của Đức Chúa Trời cho gia đình của mình.

Điều gì xảy ra nếu những người làm cha/ thầy tế lễ trong một quốc gia thất bại trong trách nhiệm của họ? Trong Ô-sê 4:6 Đức Chúa Trời kết luận tình huống bi thảm đó sẽ dẫn đến hậu quả:

“Dân Ta bị tiêu diệt vì thiếu hiểu biết; vì người đã từ chối sự hiểu biết, nên Ta cũng không để người làm thầy tế lễ cho Ta nữa; vì người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời người, nên Ta cũng sẽ quên con cái người.”

“...con cái được Đức Chúa Trời ban cho chúng ta để chúng ta có thể “vui hưởng” chúng.”

Thật đáng sợ khi chính Đức Chúa Trời cho chúng ta biết rằng Ngài sẽ “quên” con cái của chúng ta! Khi một người cha từ chối sự hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời, người ấy không còn phải thi hành chức vụ tế lễ của mình thay cho gia đình mình nữa. Kết quả là, con cái sẽ mất đi sự bảo vệ bởi uy quyền và sự che chở của cha và trở thành con mồi cho tất cả những cạm bẫy và sự dối trá của Sa-tan. Tại sao xứ sở của chúng ta ngày nay tràn ngập với những đứa trẻ bị Đức Chúa Trời lãng quên - những đứa trẻ xa lạ với lời hứa và sự cung ứng của Đức Chúa Trời? Bởi vì cha ông của chúng đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời!

Một Lời Hứa

Trong Ma-la-chi 4:5-6, lời cuối cùng cho chúng ta trong Cựu Ước là một lời rửa sả - nhưng đồng thời nó cũng là một lời hứa:

“Này, Ta sẽ sai nhà tiên tri Ê-li đến với các con trước khi ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va đến. Người sẽ làm cho lòng cha ông trở lại cùng con cháu, lòng

con cháu trở lại cùng cha ông, kéo Ta đến lấy sự nguyên rủa mà đánh đất này chằng.”

Bằng sự mặc khải tiên tri, phần Kinh thánh ở đây đã mô tả vấn đề khẩn cấp nhất của xã hội trong giai đoạn ngay trước ngày tận thế: có sự chia rẽ, xáo trộn trong gia đình, cha mẹ và con cái xa lánh nhau. Lời Chúa thật chính xác! Đó chính là tình trạng mà chúng ta phải đối mặt hôm nay. Nếu tình trạng này không được đảo ngược, chỉ có một cái xảy ra – sự rủa sả trên toàn cõi đất.

Tuy nhiên, Đức Chúa Trời hứa sẽ gửi một chức vụ sẽ “làm cho lòng cha ông trở lại cùng con cháu, lòng con cháu trở lại cùng cha ông”. Cảm ơn Chúa, tình hình chưa phải là vô vọng! Sự hoà giải và phục hồi trong gia đình của chúng ta vẫn còn khả thi. Đây là sứ điệp của Thánh Linh Đức Chúa Trời cho chúng ta hôm nay.

Nhưng chúng ta phải tuân theo thứ tự mà Lời của Đức Chúa Trời thiết lập. Đầu tiên, cha phải trở lại với con cái. Sự hòa giải trong mỗi gia đình phải bắt đầu từ phía người cha. Nếu người cha ăn năn và hạ mình trước mặt con cái họ, thì lòng của con cái sẽ trở lại với cha của chúng. Nhưng bước đi đầu tiên là từ phía người cha.

Hỡi những người làm cha, tôi thách thức các bạn! Hãy đứng dậy và đứng vào vị trí của mình, dưới thẩm quyền của Đức Chúa Trời, trong vai trò là người lãnh đạo của gia đình! Nếu bạn là kẻ phản bội, hãy ăn năn và mong đợi vợ và con cái tha thứ cho bạn. Hãy hòa giải với họ. Sau đó hãy dẫn dắt gia đình của bạn vào trong sự cung ứng đầy trọn của Đức Chúa Trời dành cho họ.

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chức vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương.

Email: admin@dpm.co.nz. Trang web: derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: www.dpmvietnam.org hoặc quét mã QR

